

SAKSFRAMLEGG

Saksnr	Utvalg	Møtedato
13/74	Kommunestyret - Bjugn kommune	17.12.2013

Saksbehandler: Tor Langvold

Evt. kommunesammenslåing Bjugn og Ørland kommuner

Vedlegg:

- 1 Notat styringsgruppen 181113
- 2 Notat fra styringsgruppens medlemmer fra Bjugn
- 3 Pressemelding notat om eventuell kommunesammenslåing av Bjugn og Ørland kommuner

Sakens bakgrunn og innhold:

Ingenting engasjerer innbyggerne så mye som spørsmålet om kommunesammenslåing med en annen/andre kommuner, bortsett fra en sak - nedlegging av en skole. Da kommer besteforeldregenerasjonen på banen og forlanger at alt skal være slik det var da de gikk på skolen i heimbygda.

Denne saken er den eneste 50 års saken undertegnede får den ære og glede å saksutrede. Det er derfor en særdeles viktig og alvorlig sak som skal avgjøres i kommunestyret. Det står om to retningsvalg nå:

1. Frivillig sammenslåing med Ørland kommune til Austrått kommune med Brekstad som senter
2. Frivillig eller betinget frivillig sammenslåing av alle kommunene på Fosen til Fosen kommune

Bjugn er blitt en tradisjonskommune på godt og ondt. Forskeren fra Sintef, Lars Vik, kalte Bjugn "boring" (kjedelig) i betydningen å være gjennomsnittlig i det meste. En typisk middelhavsfarer.

Vi har i dag en merkevare som markedsfører kommunen i den store verden. FosenHallen.

Vi burde være mere stolt av FosenHallen enn vi er, spesielt ettersom frivilligheten har vært og er viktig, helt fra første spadetak til dagen i dag. De to første ukene i mars neste år flytter verdenssirkuset på skøyter for juniorer til Bjugn og FosenHallen.

I noen dager er vi i verdensrommet og ikke i Middelhavet.

Bjugn kommune feirer 50 år 14 dager etter at kommunestyret har behandlet saken om frivillig sammenslåing med Ørland kommune.

"Nye" Bjugn kommune kan gå inn i historiebøkene etter et 52 år langt liv, 162 år etter at Bjugn ble skilt fra Ørland. I 1963 utgjorde 2 SF stemmer i Stortinget tunga på vektiskålen

da Schei-komiteens forslag om å slå sammen Nordre Stjørna, Bjugn, Nes og Jøssund kommuner med Ørland ble nedstemt. Noen drev lobbying også den gang.

Historiske fakta:

Norge var inndelt i prestegjeld etter reformasjonen i 1537 og Danmark styrte landet gjennom sitt adelsvesen helt til Norge ble gitt som krigsoffer til Sverige i 1814 fordi den dansk-norske kongen valgte Napoleons side under krigene i Europa. I 1837 ble formannskapslovene vedtatt og trådte i kraft fra 01.01.1838. Det ble opprettet 2 kommisjoner, en skolekommisjon og en fattigkommisjon, som skulle løse spesifikke oppgaver i sitt formannskapsdistrikt.

Ettersom prestegjeldene var basisen i formannskapsdistriktene, ble Ørland formannskapsdistrikt. Bjugn tilhørte også Ørland prestegjeld.

Jøssund lå under Åfjord prestegjeld.

I 1853 kom matrikkelloven og navnet ble endret fra distrikt til herad/kommune. Bjugn ble skilt fra Ørland samme året og i 1896 ble Åfjord delt i Åfjord og Jøssund herred.

I 1899 ble Bjugn delt i Bjugn, Stjørna og Nes herred.

Som man ser, går kommunestrukturendringer i et 50-60 års syklus fra 1837. Siste endring fra 1964 (Schei-komiteen fikk sitt mandat i 1956 der inndelingsprinsippene ble fastlagt av Stortinget) kom etter at samferdselen etter krigen hadde beveget seg fra sjø til land og fordi den 9-årige skolen for alle skulle bygges ut. Det ble nødvendig for staten å tegne et nytt, moderne kommunekart som reduserte antall kommuner med 300.

I 1992 kom ny kommunelov som er felles for kommuner og fylkeskommuner. Generalistkommunebegrepet ble innført.

Det norske Storting har siden da holdt fast på dette prinsippet - alle kommuner uansett størrelse skal i hht lovverket levere de samme tjenestene til sine innbyggere.

Stortinget har etter 1964 ikke villet foreslå tvangssammenslåing av kommuner, men støtter utredninger og enkelte ganger infrastrukturtiltak (Aure/Tustna fra 01.01.2006 med Imarsund-sambandet) for å få til sammenslåing. Siden 1964 har kommuner blitt skilt etter et ulykkelig ekteskap (Tallaksen-komiteen) og kommuner har blitt slått sammen i hht frivillighetsprinsippet.

I dag er det 428 kommuner i kongeriket.

De 4 siste kommunene som har slått seg sammen er Harstad og Bjarkøy og Inderøy og Mosvik.

Etter at Danmark for noen år side gjennomførte en stor kommunereform med frivillig eller betinget tvangssammenslåing, synes mange partier på Stortinget å rette blikket mot sterkere statlig styring for å redusere antall kommuner ytterligere femti år etter siste kommunereform. Både regjeringspartiene og støttepartiene på Stortinget har klare målformuleringer om en kommunestrukturreform.

Det er i dette lyset kommunestyret må vurdere hva som er best for innbyggerne i Bjugn nå og i neste 50-års perspektiv. Skal vi operere i frivillighetsvinduet som nå er åpent eller skal vi vente på statlige føringer som kommer våren 2014?

Det som bestemmer strukturen er de velferdsoppgavene kommunene skal løse for innbyggerne.

Det er i hovedsak regjering og Storting som bestemmer oppgavene og fordelingen av disse.

Den nære historia:

4. mai 2004 vedtok Bjugn kommunestyre enstemmig og Ørland kommunestyre mot 7 stemmer i felles kommunestyremøte å slå sammen kommunene fra 01012012. Som et ledd i arbeidet med å realisere vedtaket, ble det fra styringsgruppen for samarbeid (ordførerne og rådmennene) fremmet et forslag til strategiutvalget (begge formannskapene i møte) om å kalle den nye kommunen Austrått med Botngård som administrasjonssenter. Forslaget ble vedtatt mot en stemme (Frank Aronsen fra Ørland Høyre) i strategiutvalget. Da startet forretningsstanden på Brekstad en underskriftsaksjon mot forslaget som etter hvert gjorde det vanskelig for kommunestyret i Ørland å fatte vedtak i tråd med strategiutvalgets innstilling.

Den store samarbeidssaken på denne tiden var å sikre framtida for ØHF. Etter at Stortinget 14.06.2012 vedtok at ØHF skulle være enebase for de nye kampflyene med en framskutt base på Evenes for 4 fly, sendte ordfører i Bjugn ut en pressemelding 22.06.2012 der Ørland ble oppfordret til å starte forhandlinger på nytt med Bjugn med sikte på å komme fram til en frivillig sammenslåing av de to kommunene. Meningen var å etablere tilstrekkelig slagkraft for å framstille seg som gode verter og forsvarskommuner for det nasjonale oppdraget.

Etter en lang politisk prosess, vedtok kommunestyret i Ørland den 27.09.2012 å takke ja til invitasjonen og samtidig be fylkesrådmannen og fylkesmannen (som er inndelingsmyndighet) bistå med prosessen slik ordføreren i Bjugn hadde foreslått i pressemeldingen. Pressemeldingen ble forøvrig formelt tilsluttet av kommunestyret i Bjugn den 23.10.2012 etter krav fra fylkesrådmannen.

Den 04.10.2012 startet arbeidet i styringsgruppen for evt. frivillig kommunesammenslåing B/Ø sitt arbeid. Telemarkforskning ble hyret til å lage en utredning om fordeler og ulemper. Utredningen ble overlevert 05.06.2013.

Det er all grunn til å rette en stor takk til fylkeskommunen v/fylkesrådmannen og fylkesmannen v/avdelingsdirektør for innsatsen som er nedlagt. Fylkeskommunens kommunikasjonsdirektør har sørget for mediaopplegget slik at lovens krav om at folket skal bli hørt i slike prosesser er oppfylt og vel så det. 3 åpne folkemøter, 2 åpne kommunestyremøter, infosider på nett, Facebooksider, presseoppslag, annonser og ordet fritt debatter vitner om at alle som har villet engasjere seg i debatten, har hatt et rikelig utvalg tilbud å velge mellom for å komme fram med sine meninger.

Folkeavstemning:

En folkeavstemning eller et referendum er en funksjon i et demokrati der de stemmeberettigede i et samfunn blir bedt om å ta stilling til forhåndsbestemte politiske alternativer. Kravene til hva som utgjør et flertall i en folkeavstemning varierer fra simpelt flertall til krav som går ut over dette. I Sveits kreves det f.eks. et dobbelt flertall ved at en lovendring må ha flertall både i folket og i kantonene for å bli vedtatt. I flere land kreves det også en viss oppslutning om folkeavstemningen for at den skal være gyldig. Folkeavstemninger kommer i stand enten fordi politikerne mener det er viktig at saken blir avgjort av hele befolkningen eller den kommer i stand gjennom en

underskriftsinnsamling, da kalt et innbyggerinitiativ. Folkeavstemning er en form for direkte demokrati.

Norge har ingen konstitusjonell praksis med folkeavstemninger mellom valgene, hverken nasjonalt eller lokalt. Vi har hatt to rådgivende folkeavstemninger om vårt forhold til EU i 1972 og 1994. Utover det har det sporadisk vært folkeavstemninger om kommunesammenslåinger, men ikke alltid. Den siste frivillige sammenslåingen ble gjennomført med en rådgivende folkeavstemning i den ene kommunen (Mosvik), men ikke i den andre (Inderøy).

Er folkeavstemninger rådgivende eller bindende?

Politikere har en tendens til å si at vi følger flertallet av folket selv om avstemningen er definert som rådgivende uten å stille krav om f.eks. valgoppmøte. Teoretisk kan derfor 50 % av folket som går og stemmer avgjøre en viktig sak for lokalsamfunnet med 50,1 % av stemmene. Ved siste valg var det vel 3000 stemmeberettigede i Bjugn. Hvis halvparten av disse stemmer i en rådgivende folkeavstemning - 1500 velgere - og 50,1 % av disse utgjør flertallet, vil ca 750 personer kunne påvirke/legge sterke premisser for politikernes senere stemmegivning i det respektive organet som etter norsk lov skal fatte avgjørelse. Dette utgjør i så fall bare 15-16 % av innbyggertallet. Hvis 80 % av de stemmeberettigede avgir stemmer - 2500 stemmer - og 50,1 % er flertallet, vil 1250 stemmer avgjøre resultatet. Det er 26 % av innbyggertallet i Bjugn i dag.

Bli det bedre demos kratein av dette? Demos kratein er det opprinnelige greske ordet for demokrati og er sammensatt av to stavelser der første stavelse betyr folket og andre stavelse betyr styre.

Det er all mulig grunn til å stille seg spørsmål om hvor rådgivende en folkeavstemning kan være på disse premissene.

Det samme gjelder om en skal tillate at grupper av folket kan stemme i en rådgivende folkeavstemning om et fundamentalt viktig spørsmål når den samme gruppen ikke har stemmerett ved offisielle valg. Det er en viktig grunn til at Stortinget har fastsatt 18 års myndighetsalder og stemmerettsalder.

Folket gir etter loven valgte representanter makt til å ta beslutninger på vegne av folket=velgerne. I Norge er det derfor en lovfestet folkeavstemning hvert fjerde år. Nordmennene på Island laget også sine lover på 970-tallet som skulle regulere forholdet mellom folk. I stedet for krig/kamp/strid, stemte man for eller imot. Mindretallet måtte/må alltid bøye seg for flertallet.

Troverdighet:

En kommune må opptre slik at den avler troverdighet utad og innad. I dagens moderne språkdrakt kalles det godt eller dårlig omdømme.

Omdømme skapes ikke av organisasjonen alene. Media spiller ofte en stor rolle som den fjerde statsmakt og har sine egne agendaer. Dette fikk vi smertelig erfare under den såkalte Bjugn-saken. Økonomisk profitt betyr også mye for arbeidsplassene i mediahusene og eiernes utbyttetrang.

Hvordan vil vårt omdømme bli påvirket av de valg vi gjør i denne saken?

Hvis vi sier direkte nei i kommunestyret til forslaget fra styringsgruppens to eksterne representanter, fylkesrådmannen og fylkesmannen, så får vi en karakteristikk.

Hvis vi sier vi ønsker å høre folkets røst først, får vi en annen karakteristikk.

Det blir som med Ludvik - alt er fali.

Gjennom ordførerens pressemelding av 22.06.2012 får Bjugn kommune ansvaret for å ha restartet prosessen fra 2009 som endte i en massiv, arrangert underskriftsaksjon i Ørland mot strategiutvalgets nesten enstemmige vedtak.

Forsøket var et ekte ønske om å komme fram til en løsning som begge kommunestyrene til slutt kunne vedta av hensyn til den felles nasjonale oppgaven vi hadde kjempet for og som førte til at forsvarsministeren definerte begge kommunene som forsvarskommuner. Derfor ble også fylkesrådmannen og fylkesmannen bedt om å bistå for å prøve å komme fram til en balansert løsning etter en godt gjennomtenkt prosess som begge kommunestyrene kunne akseptere.

Fremtiden:

Norge etter høstens Stortingsvalg nærmer seg en stor kommunereform. Denne er nok ønsket av det store flertall velgere hvis vi dømmer etter oppslutningen i forhold til partiprogrammene. Dette er kort, men godt beskrevet i vårt notat til styringsgruppen dat. 23.11.2013, jf steg 1 og steg 2. Vi nærmer oss steg 2 selv om vinduet ennå ikke er lukket for kommuner som vil gjennomføre en frivillig prosess i forkant av steg 2. Men 7-8 år fra nå vil nok metodikk og kart stemme veldig godt overens med dansk prosess og kart.

Rådmannen deltok på teknisk beregningsutvalgs konferanse 11.12.13 med tema kommunestruktur. Statssekretær i KR D, Jardar Jensen, orienterte om følgende:

- Det gjennomføres en kommunereform der beslutninger fattes i denne Stortingsperioden. Målet er bedre og større kommuner.
- Statsminister og kommunalminister har hatt møte (22. nov) med partiene på Stortinget med sikte på et bredt forlik.
- Kommunalminister har hatt møte med styret i KS.
- Det er nedsatt en departemental gruppe som forbereder oppgavegjennomgangen.
- Når oppgavefordelingen er vedtatt, blir inntektssystemet revidert, først for fylkeskommunene.
- Kommunalministeren legger fram en melding til Stortinget til våren
- Det blir ikke satt et minstemål på antall innbyggere i de nye kommunene eller antall kommuner. Oppgavene avgjør strukturen.
- Mange små kommuner sliter i dag med å oppfylle kravene i loven til spesialiserte tjenester. Det gjelder særlig psykisk helse, barnevern og byggesak.
- Dette ble bekreftet av rådmannen i Finnøy som framhevet at den største utfordringen for kommunen (3050 innbyggere) var kapasitet og kompetanse og ikke økonomi. Utfordringene var særlig store innen transportplanlegging og arealplanlegging og kommunen manglet systemkompetanse.

Hvilke fordeler har vi av Bjugn/Ørland i en frivillig setting kontra en betinget tvungen Fosen-setting?

- Vi har et felles bo- og arbeidsmarked
- På individbasis er vi gode venner
- Frivillige lag og organisasjoner fungerer godt på tvers av kommunegrensene
- Vi har et fantastisk kultur- og fritidstilbud
- Vi har et skoletilbud som overgår det meste på Fosen inkl høyskoleutdanning
- Vi har et somatisk helsetilbud som er det beste utenfor Trondheim
- Vi har gode kommunikasjoner både inn og ut samt digitalt
- Vi vil bli en større kraft/motor i næringssamarbeidet mot Trondheimsregionen

- Vi vil lettere kunne tiltrekke oss nødvendig kompetanse for å møte fremtidens utfordringer på arbeidsmarkedet og derigjennom bli mer robuste
- Innbyggernes rettssikkerhet blir styrket gjennom bedre systemkompetanse
- Vi er i et sterkt skjebnefellesskap der vi skal løse en nasjonal oppgave som dreier seg om intet mindre enn rikets sikkerhet

Erfaringene med å utrede en frivillig sammenslåing av to likeverdige og store kommuner (tvillingkommuner) peker i to retninger.

Først må man bli enig om en prosess som analyserer og drøfter de største utfordringene. I de møtene vi har hatt i styringsgruppen etter 17. oktober fram til 18. november ble det gjentatte ganger fra oss foreslått å analysere situasjonen gjennom en SWOT med vektlegging av hver enkelt kommunes styrker og muligheter. Denne SWOT-analysen skulle de to kommunene lage hver for seg. Dette hadde gitt oss en god anledning til en bredt anlagt prosess i eget formannskap. Vi ble ikke hørt av ledelsen i styringsgruppen. Derfor måtte vi på oppfordring fra lederen i styringsgruppen utarbeide vår egen SWOT som ble lagt fram som vårt notat i en pressemelding og til møtet 25. november.

Deretter må det gjøres en politisk avtale som inneholder visjon og hovedmålsettinger for den nye kommunen og som vedtas av begge kommunestyrene. I en slik avtale må struktur, kommunenavn og kommunesenter avklares.

Geir Vinsand, NIVI Analyse, som deltok i ordførerens strategikonferanse i høst, sa i sitt foredrag på konferansen at skulle man lykkes med en frivillig sammenslåing av to tvillingkommuner, måtte man legge til grunn delt kommunesenter og ta ut synergiene gjennom felles arealplan, felles transportplan, felles næringsplan, felles skoleplan, felles helseplan, felles kulturplan etc. Da hadde man unngått den evinnelige kivingen om Botngård eller Brekstad og lagt til grunn begge sentrene slik den gamle fylkesplanen la opp til med definisjon av det regionale senteret på Fosen, nemlig aksene Botngård - Brekstad.

Og ut av denne kivingen har det etablert seg en dyptgående mistillit til hverandres politikk og politiske ageringer i saker der vi burde stått sammen.

Det prinsipielt nye nå i forhold til siste 8-årsperiode i Stortinget, er en varslet aktiv overføring av oppgaver fra stat og fylkeskommune til kommunene. Det kalles også en demokratireform fordi demokratiunderskuddet som har oppstått i kjølvannet av alle interkommunale og regionale samarbeidsløsninger er blitt for krevende for mange kommuner å håndtere.

Regjeringens varslede nye politikk har allerede ført til at mange kommuner begynner å tenke taktisk og strategisk og posisjonerer seg i forhold til omgivelsene og sine egne preferanser.

Ikke minst frieriet fra Rissa formannskap til Åfjord kommune for en uke siden understreker at posisjonskampen har startet.

Geir Vinsand sier at i det vakuemet som har oppstått etter høstens valg i forhold til konkret beskjed om hva regjering og Storting ønsker å gjøre, så vil ingen kommuner foreta seg annet enn å posisjonere seg til myndighetenes plan blir presentert til våren. For kommunene på Fosen er det utviklingen mot Fosen kommune som nå må forberedes.

Dette diskuteres åpent i mange sammenhenger, sist i rådmannsutvalget i Fosen regionråd den 29. november og saken kommer til styret 20. desember. Skal hele Fosen prøve å

komme seg inn i frivillighetsvinduet eller vil noen av taktiske og strategiske grunner vente på steg 2?

Det er ingen gulrøtter fra KRD ut over det kjente som peker i retning av gevinst ved å være først ute. Dette ble klart etter møtet i departementet 27. november som vi ikke kunne delta på pga vær og vind, og i møtet 11. desember som rådmennene i Bjugn og Ørland deltok på.

Hvis vi tar utgangspunkt i Fosen-perspektivet, viser rådmannen til kronikk i Kommunal Rapport den 14.11.2013 der høgskoledirektør Inge Øystein Moen ved høgskolen i Gjøvik beskriver en kommunestrukturereform med utgangspunkt i de 67 etablerte, fast organiserte regionråd for 403 kommuner. Moen skriver: "Det bør være mulig å bygge på disse ordningene for å etablere nye, robuste regionkommuner. Internt i regionkommunen er det naturlig å tenke at nåværende kommuner blir kommunedeler med rådhusene som kommunedelshus for kommunedelsforvaltningen."

For rådmannen er dette et langt bedre alternativ å tenke seg enn å slå seg sammen med Ørland på nåværende stadium i utviklingen på fylkesrådmannens og fylkesmannens premisser.

Fylkesrådmannens foreslår at den strategiske ledelsen plasseres på Brekstad samtidig som halve produksjonen også skal ligge der (helsetjenestene og de tekniske tjenestene). Det betyr at ca 75 % av rådhusfunksjonene i Bjugn må flyttes til Brekstad hvis kommunestyret godtar fylkesrådmannens forslag.

Så sier folk at det har ikke så mye å si om tjenestene er her eller der for det vi ikke kan utføre over nettet i dag kan vi snart få ordnet over nettet allikevel. Vi trenger ikke rådhusene som sted for å motta kommunale tjenester. Og det er riktig for vårt vedkommende bortsett fra de som besøker NAV-kontoret og plankontoret.

Men det er nettopp dette saken ikke dreier seg om.

Saken dreier seg om hvor kommunens politiske og administrative ledelse befinner seg og hvilke utviklingsperspektiver det fører til for det stedet som fortsatt skal huse den strategiske ledelsen kontra det utviklingsperspektivet som oppstår for det stedet som mister kommunens strategiske ledelse.

Ingen kan være i tvil om resultatet over år. Bjugn kommune selv er det beste eksempelet på det. Botngård har vokst. Sentrene i de andre kommunene er borte, helt eller delvis.

De ansatte:

De ansatte i Bjugn er grunnleggende positiv til en fusjon, men er usikre på om flystøyen på Brekstad blir av så sjenerende art at den vil utgjøre et HMS problem. Derfor ble det bedt om målinger og ikke bare beregninger. Styringsgruppen vurderte ikke denne utfordringen.

Vi også vil få støy pga ØHF, men det blir distansestøy bortsett fra på Nes og Tarva som er og vil bli mye berørt av flystøyen.

Hovedargumentet til fylkesrådmannen for hans anbefaling er at Brekstad er et større trafikknutepunkt enn Botngård. Men det er bare hvis du kommer til Brekstad med båt, ferge eller fly. Veisystemet på Fosen fra nord og øst fører trafikken til Botngård først.

Derfor ligger ligningskontoret for Fosen i Botngård. Kriteriet for den første sammenslåingen av ligningskontorene på Fosen for vel 10 år siden var maks 45 minutters kjøretid fra de andre kontorene.

Botngård er derfor det mest sentrale veiknutepunktet på Fosen når man tar demografien i betraktning.

De beste eksemplene rådmannen finner for å belyse påstanden ovenfor om viktigheten av å huse den strategiske ledelsen, er kommuneplanen, økonomiplanen og alle andre planer som styrer framtida vår.

Arealet som ble disponert i generalplanen fra 1970 rakk i 40 år. Derfor vedtok Bjugn kommune nylig en ny, revidert kommuneplan for perioden 2012/13-2025. Derfor kan vi legge til rette for alle innflyttere som kommer for å søke arbeid i vårt felles bo- og arbeidsmarked og som ønsker å bosette seg i Bjugn. Tomter, boliger, barnehager, skoler, kulturtilbud, næringstiltak - alt dette kan vi bestemme over fordi vi er egen kommune og har areal nok til 2-3 nye kommuneplanperioder uten å komme i voldsom konflikt med jordvernet eller andre naturinteresser (f.eks. naturmangfoldloven). Vi håndterer vanndirektivet profesjonelt som vannkommune og vi skal sørge for at drikkevannet holder høy kvalitet for innbyggerne i begge kommunene samt ØHF som bedrift. For ikke å snakke om vannbehovet til alle andre bedrifter hvor de nå enn måtte være i Bjugn/Ørland-regionen.

Hvis kommunestyret aksepterer fylkesrådmannens plattform for frivillig kommunesammenslåing, flyttes perspektivet fra Botngård til Brekstad.

Som nevnt ovenfor, er Bjugn kommune det beste eksemplet på hva som skjer i et 50-års perspektiv med en sammenslått kommune. Der rådhuset ligger, der utvikler det seg et sentrum som tar mye av energien fra andre sentra.

Hvorfor har nordtrønderne strittet imot en frivillig sammenslåing av Nord og Sør-Trøndelag fylker/fylkeskommuner?

Det dreier seg om kompetansearbeidsplasser i offentlig forvaltning som avler andre arbeidsplasser i annen privat eller offentlig virksomhet.

Rådmannen synes tanken til Inge Øystein Moen er god som et utviklingsperspektiv fordi den unngår stridens kjerne. Den samme anbefalingen gir Geir Vinsand når vi ikke lykkes med å forhandle fram delt sentrum i en balansert løsning og ta ut synergiene slik som beskrevet foran i saksframlegget gjennom felles planverk.

Rådmannen er overbevist om at Bjugn kommune har gode utviklingsmuligheter framover, særlig pga arealsituasjonen, men også vår sentrale geografiske plassering i Fosen-sammenheng gir oss flere valgmuligheter når Fosen kommune skal formes.

Rådmannens konklusjon og tilrådning til kommunestyret blir derfor:

"Æ tru at de e bæst at de bli som de e" som en bjugning sa til meg forleden dag til Fosen- alternativet framstår som den beste løsningen i et 50-års perspektiv.

Ørland kommunestyre og Bjugn kommunestyre vedtok i sine møter 17.10.2013 følgende:

På grunnlag av prosessplanen videreføres prosessen frem mot en rådgivende folkeavstemning i februar 2014.

Styringsgruppen for utredningsarbeidet reoppnevnes med de samme medlemmer. I tillegg inviteres ungdomsrådene til å stille med en representant fra hver kommune.

Styringsgruppen gis følgende mandat:

1. På grunnlag av utredningen, datert 5.6.2013, skal styringsgruppen gjennomgå og komme med innstilling til kommunestyrene om en del sentrale spørsmål som grunnlag for den rådgivende folkeavstemningen.
2. Styringsgruppen skal avgi en anbefaling overfor kommunestyrene om opplegget for gjennomføringen av den rådgivende folkeavstemningen, samt foreslå endelig dato.

Styringsgruppens anbefalinger i samsvar med pkt. 1 og 2 i mandatet skal foreligge senest ved utgangen av november.

Styringsgruppen har på denne bakgrunn hatt følgende sammensetning:

Odd Inge Mjøen	Fylkesrådmann og leder styringsgruppen
Arnfinn Astad	Ordfører Bjugn
Hans Eide	Varaordfører Bjugn
Tore Melhuus	Repr. fra opposisjonen i Bjugn
Tor Langvold	Rådmann Bjugn
Håkon Eidsvik	Repr. fra ungdomsrådet i Bjugn
Gunn Karin Olsen	Repr. for tillitsvalgte Bjugn
Hallgeir Grønntvedt	Ordfører Ørland
Knut Ring	Varaordfører Ørland
Torhild Aarbergbotten	Repr. for opposisjonen i Ørland
Snorre Glørstad	Rådmann Ørland
Even Tobias Eriksen	Repr. fra ungdomsrådet i Ørland
Helge Olden	Repr. for tillitsvalgte Ørland
Alf Petter Tennfjord	Representant fra fylkesmannen
Tore Kiste	Sekretær for styringsgruppen

Innstillingen fra Styringsgruppen av 29.11.13 er oversendt av leder av Styringsgruppen Odd Inge Mjøen.

Styringsgruppens innstilling:

Det vises til kommunestyrets vedtak i møte den 17.10.13 og styringsgruppens mandat pkt 1 og 2:

1. Det gjennomføres en rådgivende folkeavstemning i kommunene Bjugn og Ørland den 24. februar 2014.
2. De som fyller 16 eller 17 år i valgåret er også stemmeberettiget ved dette valget.
3. Flertallet i styringsgruppen anbefaler Brekstad som administrasjonssenter i den nye kommunen og dette danner grunnlag for den rådgivende folkeavstemningen.

Styringsgruppens medlemmer fra Bjugn er uenig i innstillingens pkt 3 bortsett fra ungdomsrådsrepresentanten, som stemte blankt.

Representantene Astad, Eide, Melhuus og Langvold anbefaler derfor å avslutte prosessen nå og delta aktivt i utformingen av Fosen kommune.

Ordførerens innstilling:

1. Bjugn kommunestyre kan ikke akseptere flertallsinnstillingen fra styringsgruppen for evt. frivillig kommunesammenslåing dat. 29.11.2013 med Brekstad som administrasjonssenter for den nye kommunen.
2. Saken om frivillig kommunesammenslåing med Ørland skrinlegges i denne omgang.

Saksprotokoll i Kommunestyret - Bjugn kommune - 17.12.2013

Behandling:

Ordfører Arnfinn Astad fremmet følgende ny innstilling:

1. Det gjennomføres en rådgivende folkeavstemning i Bjugn kommune den 24. februar 2014.
2. De som fyller 16 og 17 år i valgåret er også stemmeberettiget ved dette valget.
3. Kommunestyret i Bjugn er uenig i styringsgruppens flertallsinnstilling. Kommunestyret i Bjugn ønsker Botngård som administrasjonssenter i den nye kommunen.

4. Kommunestyret i Bjugn anbefaler **folket i Bjugn kommune til å si nei** til styringsgruppens flertallsinnstilling (dvs fylkesrådmannen, fylkesmannen og Ørland kommune sine representanter i styringsgruppen), som går for å legge den politiske og administrative ledelsen til Brekstad.

Forslag fra Torill N Madsø på vegne av KrF, Venstre og Bygdalista:

1. Det gjennomføres en rådgivende folkeavstemning i kommunene Bjugn og Ørland den 24. februar 2014.
2. De som fyller 16 eller 17 år i valgåret er også stemmeberettiget ved dette valget.
3. Flertallet i styringsgruppen anbefaler Brekstad som administrasjonssenter i den nye kommunen og dette danner grunnlag for den rådgivende folkeavstemningen.

Protokolltilførsel fra Jan Vollan:

Avstemningen må angi hvem som stemte for de to forslagene.

Ved alternativ votering mellom ordførerens nye forslag og Torill Madsøs forslag, ble Toril Madsøs forslag vedtatt med 15 mot 14 stemmer, som ble avgitt for ordførerens forslag.

De som stemte for Toril Madsøs forslag var:

Gunhild Lien, Jarle Håbrekke og Torill Madsø fra KrF.

Gerd Hegvik, Laila I. Veie og Kristine Graneng fra SP.

Liv Helen Strand fra FRP

Jostein Tårnes, Hans Jørgen Lysø, Renate Tårnes og Silje Groven fra AP.

Oddmund Grøttan og Barbro Eikset fra V.

Per Odd Solberg og Frode Hellem fra Bygdalista.

De som stemte for ordførerens forslag var:

Hans Eide fra SP.

Jan Pettersen og Walter Braa fra FRP.

Tore Melhuus, Anne Bjørnerud og Jan Vollan fra H.

Arnfinn Astad, Anne T. Rødsjø, Sissel Eide, Ogne Undertun, Viggo Rødsjø, Ole F.

Hyllmark, Knut Hellem og Hilde Schanke-Rønning fra AP.

Endelig vedtak:

1. Det gjennomføres en rådgivende folkeavstemning i kommunene Bjugn og Ørland den 24. februar 2014.
2. De som fyller 16 eller 17 år i valgåret er også stemmeberettiget ved dette valget.
3. Flertallet i styringsgruppen anbefaler Brekstad som administrasjonssenter i den nye kommunen og dette danner grunnlag for den rådgivende folkeavstemningen.